

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG 1923.	BLADETS OG FORENINGENS KONTOR Møntergade 22, Mezz., København K. Telefon Byen 3448.	BLADETS ANNONCEEXPEDITION: Nyhavn 31, København K. Telefon 5869.	HÆFTE I. JANUAR
----------------------	---	--	--------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirkning af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

K Ø B E N H A V N - K R E D S E N MØDEAFTENER I

STUDENTERFORENINGEN,
VESTER BOULEVARD 6 KL. 7 $\frac{1}{2}$

Torsdag den 22. Februar.
Tirsdag den 27. Marts.

Førstnævnte Aften eventuelt Foredrag af »København«
Fører, Kaptajn Baron Juel-Brochdorff.

Nærmere ved Bekendtgørelse i Dagspressen to Dage for-
inden.

Medlemmer af Provins kredse er velkomne.

NYTAARSFESTEN DEN 9. JANUAR 1923.

Et Kæmpeprogram blev gennemført til Punkt og Prikke
ved Lavsbrødrenes fortrinlige Sammenvirken!

Først Skydning. Saa Tombola: 25 Øre Nummeret, 3 for
1 Kr., 3 Nitter gav Gevinst. Literære Værker, Smykker,
Guldsager, Konserves, Taffeluhre, Køkkensager, Sæber, Par-
fumer og Kunstværker flød i broget Mangfoldighed paa
Bordene, og det kneb for *Hornung* at tage Gevinsterne saa
kvikt, som de vandtes.

Skaftning og Lodhivning med og uden Bund. Formandens
Velkomst med Nytaarsønskerne, Festsangen og E. P.'s Ud-
nævnelse til Skibssergent. Han havde Øvelsen, det var en
smal Sag at faa Gutterne op fra Banjerne, medens Salen
blev ryddet og omdannet til Theater. Dekorationerne var la-
vet af Lavets to Yngste; ligefrem Kunstværker! Og da Tæp-
pet gik op, saaes en Munk bag en Klostermur, skuende over
mod det festlig oplyste Carlsberg og udsyngende sin Læng-
sel efter at være med i Gutternes muntre Lag. Derefter fulg-
te Numrene Slag i Slag. Stærke Mænd, hvis Sorti vakte vild
Jubel, en allerkæreste lille kortskørtet Danserinde, to ustyrlig
morsomme Klovner, vor Hofsanger, der i 9 Vers a 80
Ord sang om alt det populære med sin prægtige Stemme.
Fem russiske Sangere med smaa bitte Ben sang tre mor-
somme Sange, hvor Gutterne sang med paa Omkvædet. Navn-
lig den tredje, hvor Benene begyndte at bevæge sig aldeles
sindssvagt, vakte stormende Munterhed. Men Clouet var dog

»Lavets Legetøj«, en Samling mekaniske Figurer, Sømænd,
hvis Bevægelser var saa mesterlig udførte, at den mest sur-
mavede maatte give sig. Hele Salen gyngede af Latter. Hel-
digvis sidste Nummer, for nu kunde Gutterne ikke le mere.
I Pausen blev der solgt en Avis med en Sang og mange
Vers med smaa Venligheder til forskellige, hver forsynet
med et Nummer. Disse blev trukket af en af »de populære«,
Lokalkredsens Næstformand, Arkitekt *Marston*, og to af
Kammeraterne kunde gaa hjem hver med en lækker fed
And. Værten trakterede med gratis Punch og Æbleskiver,
og i tre af disse laa en Mandel, der gav de Heldige en Ori-
ginalradering som Gevinst. Formanden udbragte Værtens
Skaal, ligesom Kammerat *Nathan* talte smukt for Bestyrel-
sen. hvis energiske Arbejde igen havde skaffet Gutterne en
af disse Aftener, der aldrig glemmes.

Endnu afholdtes en indbringende Auktion over forskellige
Gaver, saa Festen gav, foruden det kunstneriske Udbytte,
et smukt Overskud. Men hver af Gutterne havde ogsaa
omfattet sin Opgave med en uforlignelig Energi og Inter-
esse.

RANDERS-KREDSSEN

afholdt Torsdag den 28. December sin Julefest. Som sædvan-
lig var Klubbens Lokaler fyldt af festklædte Børn og Voksne,
da Døren til Festsalen Kl. 7 aabnedes for det særlig smukt
pyntede Juletræ. Til Tonerne af Holmens faste Stok mar-
cherede nu Børneskaren ind om Træet og blev budt vel-
kommen, hvorefter Flaget under Honnør blev hejst. Efter
at en Julesalme var afsungen, begyndte Dansen om Træet,
jævnlig afbrudt for Uddeling af Gaver og Godter. Fra Kl.
10 deltog de Voksne i Dansen, som gik med saadant Liv
og Lyst, at den fastsatte Lukketid ikke slog til, men der
maatte gives en Times Ekstradans.

KOMMENDE MØDER

KØBENHAVN-KREDSSENS SKYTTELAV.

Husk Generalforsamlingen den 6te Februar med Skyd-
ning Kl. 7 og Foredrag af Kanoner *Hjalmar Nielsen*.

NÆSTVED-KREDSSEN.

afholder i nær Fremtid *Generalforsamling* i Industribygning
i Næstved — Tid og Dagsordenen vil blive sendt
Medlemmerne pr. Brev. Forslag, der ønskes behandlet paa
Generalforsamlingen, bedes inden 8. Februar sendt til For-
manden, *P. Drewsen*, Axeltorv 1, Næstved.

Før Generalforsamlingen afholdes, Kl. 6 $\frac{1}{2}$ præcis, *Fæl-
lesspisning* for de Medlemmer, der ønsker at deltage. Der
serveres: Skibsbiksemad, Smør og Ost, a Kr. 2.50 pr. Kuvert.
Til Fællesspisningen bedes man indtegne sig hos Hr. *Chri-*

stiansen, Industribygningen, Telf. 91. — Den blaa Sangbog benyttes.

Emblem bæres.

Bestyrelsen.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at der i *Sydsjællandske Soldaterforeningers Central-Sammenslutning* Søndag den 4. Marts afholdes Fællesspisning med Damer, Aftenunderholdning og Bal til Kl. 2. Indbydelse tilsendes Medlemmerne pr. Brev. Marineforeningen venter, at Medlemmerne møder talrigt. Marineforeningens Medlemmer fra andre Kredse er velkomne. Henvendelse til *P. Drewsen*, Næstved.

JUBILARER

af Aargang 1898 samt af ældre Aargange, som maatte ønske at deltage i en festlig Sammenkomst i Maj 1923, bedes indsende Navn, Adresse og Skibsnummer til Foreningens Kontor, Møntergade 22. Nærmere Meddelelse vil da blive dem tilsendt senere.

UNDER MONTE PELLEGRINOS SKYGGE

Da Redaktionen har modtaget adskillige Forespørgsler om, hvem der er Forfatter til den usignerede farverige og begejstrede Fortælling fra Italien, der under ovenstaaende Titel stod i vort December-Nummer, skal vi efter indhentet Tilladelse meddele, at Fortællingen skyldes vor trofaste Medarbejder, Statsmeteorolog, Kaptajn *Speerschneider*.

DET MUNTRE HJØRNE

Ogsaa angaaende den i December-Numret under ovenstaaende Titel paabegyndte Serie Tegninger har Redaktionen modtaget saavel mange anerkendende Udtalelser som Forespørgsler angaaende den nye Medarbejder, der synes helbefaren saavel i Tegnekunsten som i Marinen.

Vi skal da oplyse, at den udmærkede Tegner er identisk med Reserveløjtnant i Flaaden *A. M. Dam*, der nu er til Tjeneste i Marineministeriet efter i to Aar under Krigen at have forrettet Tjeneste i Flaaden som Flyvebaadsfører.

Løjtnant *Dam* overlader velvilligt »Under Dannebrog« sine maritime Tegninger, der allerede har skaffet hans elskværdige Vid og Humor mange Venner.

HAVET TOG

Atter er Sorgens Budskab spredt over Landet; det store Hav mod Vest har igen ladet høre fra sig, og denne Gang for at meddele, at det paa en skaanseløs Maade har bortrevet fire af Vestkystens bedste Sønner.

Det var Graavejsdag som saa ofte før ved Jyllands Vestkyst. Søen rejste sig, og begyndte at bryde paa Revlerne. Fire Blokhushuskere var til Havs, og man kunde fra »Hejen« se ud over Søen, at Baaden stod mod Land.

Der var saavist ingen Grund til Frygt i Øjeblikket, det var jo prøvede Mænd, men alligevel fulgte Blikket dem. Da med et løfter en mægtig Sø Baaden. Styret svigtede, den ellers saa kraftige og øvede Haand glippede denne Gang sit Tag, Baaden løber tværs og hvirvles rundt derude i Braaddet; der er gaaet Brud paa et eller andet, den er borte, man ser intet, kun Skum-sprojtet.

Budskabet spredtes langs Stranden. Familiers Hustru og Børn samledes og stod i store og smaa Klynger;

grædende, pegende ud over Søen, mon han dog ikke skulde komme tilbage.

Som Havets gamle Kendinge beregnede de Strømmens Sætning langs Kysten, og de asede sig frem gennem Marehalmen, indtil Mørket kom og gjorde al videre Søgen onsonst. Den Aften var der Sorg i Fiskerhytterne ved Blokhush Strand.

Der gik Dage; endelig meldtes, at Fisker Støves Lig var fundet drivende i Strandkanten. Begravelsen var smuk og stemningsfuld som altid naar en af Vesterhavets Helte stedes til Hvile, og Præsten talte deltagende Ord til Familien.

Tilstede ved Begravelsen var Repræsentanter for Aalborg Marineforening: Næstkommanderende, Fabrikant *Kjær*, Konsul *Müller*, Fiskehandler *Jacob Nielsen*, Skibingeniør *Abrahamsen* og Flagmand *Lassen*.

Der henlagdes en Krans med signerede Baand, og det vakte stor Opmærksomhed blandt de mange, da vort Flag, forøvrigt det eneste, der var tilstede, kippedes som en sidste Hilsen til Fisker Støve.

A. H.

EN LEVNEDSBESKRIVELSE

VETERAN FRA 1864

HANS JENSEN AF HØNG, DANNEBROGSMAND

Efterfølgende Levnedsskildring, der indeholder knappe og karakteristiske Billeder af Livet og Begivenheder i vore Fædres Dage, er nedskrevet af ovennævnte Veteran fra Helgoland.

Jeg, Havemand *Hans Jensen* af Høng, er født 23. Juni 1840 i Kirke-Helsingø og er Søn af Fæstehusmand *Jens Hansen*.

Fra min Barndom husker jeg, at mine Forældre maatte gøre Hoveri for Herskabet *Grev Moltke* paa Nørager og at jeg fulgte min Moder ud til Tørvemosen, hvor hun skulde stable Tørv, ligesom Fader maatte arbejde paa Helsingegaarden med at kline og kalke, dette skulde altid være færdigt til St. Hansdag. *Grev Moltke* ejede den Gang ogsaa Aagaard, hvor han boede om Sommeren, medens han boede paa Nørager om Vinteren.

Som 8-aarig kom jeg ud at tjene; det var ved Paa-sketid, og mit Hverv var navnlig at vogte Gæs, da Bønderne havde stor Gaaseavl. Som Løn fik jeg Beklædning bestaaende af Stumptrøje, Benklæder, 2 Skjorter, 2 Par Strømper, 2 Par Træsko og en Kasket. Min Husbond, *Hans Christian* i Kirke-Helsingø, var en god og troende Mand, og jeg gik i Skole der i Byen hos Skolelærer *Jens Hansen* og var glad ved at bo nær ved Skolen, medens jeg havde Medlidenhed med Børnene fra Dalby, der havde saa langt dertil. Jeg husker, at *Vilhelm Bech*, den senere saa berømte Præst i Ørslev, kom og holdt Forsamlinger; han var den Gang Kapellan hos sin Fader, der var Præst i Udby. Han var en dygtig Mand og kunde godt tumle de mange raa Mennesker, der den Gang var til.

Jeg blev konfirmeret i Aaret 1854 hos Pastor *Boeg* i Kirke-Helsingø. Han kunde fortælle mange gode Historier, naar vi havde gennemgaaet Lektien. Han havde været i Jylland og var Sogneraadformand i 1848, da Projserne huserede, og Kommunens Penge gemte han saa ved at putte dem i en Lærredspose og sænke dem ned i en Dam — han turde ikke grave dem ned, fordi man saa kunde se, at der var nygravet. Da de saa senere

ved Hjælp af en Hage skulde trække Posen op, gik den i Stykker, og saa maatte de tomme Dammen for Vandet og fandt heldigvis Pengene, der bestod af Specier og Dalere.

Jeg tjente nu hos Hans Christian i 2 Aar som stor Dreng og kom derefter i en kortere Tid i Lære ved Havebruget, men kom saa i Smedelære hos Smed Møller i Bildsø. Derfra kom jeg i 1859 til Ruds-Vedby som Forbundter og gjorde senere Svendestykke i Slagelse ved at smede 2 Hestesko, en For- og en Bagsko, og der var 3 Mestrel, der bedømte Arbejdet. Jeg arbejdede derefter i Rerslev, indtil jeg i Foraaret 1863 blev indkaldt til Marinen. Jeg blev indkaseret paa Logiskibet »Dronning Marie« og gik paa Holmen til Øvelser og kom saa ud at sejle med »Esbern Snare« og jeg var med til at føre Tropper over fra Korsør til Flensborg, og i Slesvig overværede jeg den store Manøvre ved Danevirke, hvor det var et stolt Syn at se Kronprins *Christian* til Hest i Spidsen for sin Stab; de Fremmede sagde, at han var Europas flotteste Rytter. Derefter var jeg med til at sejle Prins *Georg*, der skulde være Konge i Grækenland og kun var 17 Aar gl., til Stettin, hvorfra han skulde rejse til Ems for at træffe sin senere Dronning *Olga*. Han havde 3 Ledsagere: Grev *Sponnek*, Løjtnant *Gyldenkrone* og Løjtnant *Arendrup*. Derefter bleve vi afmønstrede, men Chefen sagde herunder, at vi nok snart kom ind igen. Jeg kom saa til min gamle Mester i Bildsø den 1. Oktober 1863.

Da Frederik den 7. døde, sagde jeg til Mester, at nu kom jeg snart ind igen, og kort efter kom saa min Fader fra Sognefoged Niels Nielsen med Passet, og næste Morgen var jeg i København. Saa fik vi travlt med at takle Krigsskibene til, da alle de tyske Havne skulde blokeres. Jeg kom ud med Korvetten Heimdal, der havde 16 Kanoner. Vor Chef hed *Lund*, Næstkommanderende *Carstensen*, og saa husker jeg Løjtnanterne *Hansen* og *Nordmand* og *Fischer* og *Kryger*. Vi var først indtil Marts i Østersøen og derpaa i Nordsøen, hvor vi anløb Havnen Texel, og der lå 3 preussiske Kanonbaade, men de turde ikke gaa ud, før Østrigerne kom. Saa sejlede vi til Helgoland, hvor vi traf Fregatterne »Niels Juel« og »Jylland«. Den 9. Maj Klokken omtrent 10 kunde vi se 5 Dampere komme os i Møde, og vi havde da alle gjort klart Skib, vi skulde have haft Grød til Middag, men fik andet at tænke paa. Saa spurgte Eskadrechefen, vor Chef, om vi alle var raske og raabte: »Nu gaar vi paa dem og skal hævne vore Kammerater ved Dybbøl,« og han tilføjede, at vi skulde holde os i Køl vandslinie, for at de ikke skulde afspærre os.

Alle Officererne, af hvilke baade Kaptajn *Lund* og Næstkommanderende *Carstensen* havde været med som Tilskuere ved Sebastopol, tog Afsked med hinanden, inden Slaget begyndte.

Næstkommanderende opfordrede Mandskabet til indbyrdes at fortælle hinanden, hvor deres private Ejendele i København beroede og lignende. Disse Ting, navnlig at Officererne gav hinanden Haandslag, gjorde et dybt Indtryk paa mig, og jeg mærkede ligesom en isnende Aand gennem mig, dette var dog ikke Frygt, tværtimod var jeg ligesom de andre straalende glad over, at vi nu skulde kæmpe og forhaabentlig faa Oprensning for Dybbøl, hvad jo Chefen havde opfordret os til. Jeg selv betjente ikke nogen Kanon, da jeg hørte til de yngre, jeg havde det Hverv at lange Granater op fra Krudtmagasinet og maatte derfor færdes paa Hosesokker hele Tiden op og ned fra Dækket; endvidere skulde jeg være parat ved en af Sprøjterne, saaledes at jeg skulde hive Sugenslangen udenbords, saa snart der opstod Ild.

Vi fik kun 2 Mand saarede og ingen dræbte, da Skibet var saa lavt, at de fleste Kugler gik over Dækket. Vor Rejsning blev dog slemt medtaget, og Skroget fik

saa mange Kugler, at vi maatte i Dok i København.

Begravelsen i Christianssand af de Faldne overværede jeg ogsaa, der var iøvrigt flere af Mandskabet, der af Sorg over Kammeraternes Død ikke kunde taale at deltage i Ligfærden.

Fra Christianssand naaede vi Helsingør Kl. 10 om Formiddagen, og allerede der strømmede Befolkningen os jublende i Møde, og saa sejlede vi langsomt ned gennem Sundet, da vi ikke maatte være ved København før Kl. 1. Der kom Kongen ud til Eskadren i sin hvide Chalup og besøgte alle 3 Skibe og takkede os for, hvad vi havde udrettet.

Efter Krigen blev jeg hjempermitteret og kom til min gamle Mester Møller og kom nogen Tid derefter derfra til mit gamle Hjem. I 1880 blev jeg som 40-aarig gift med Jørgen Peters Enke i Lille-Høng og blev derved Landmand og drev dette Landbrug til 1898. Saa maatte jeg opgave det, da min Kone blev svækket af en ondartet Gigt, og jeg solgte saa Ejendommen til Laurits Hansen, som oprettede den store Landbrugsskole.

Jeg gav mig derefter til at være Havemand og har altid følt mig glad og lykkelig derved. Jeg har samtidig plejet min Kone, der i mange Aar har holdt Sengen, men jeg takker Gud for, at hun dog er i Stand til at læse og strikke, skønt hun er 87 Aar gammel.

H. M. S. »VICTORY«

Som her saa der; hos er det »Jylland«, i England er det »Victory«, Nelsons berømte Flagskib, som er i Fare. Der er udsendt en Opfordring til alle om ved større eller mindre Bidrag at hjælpe med til at bevare det gamle Skib fra Tilintetgørelsen.

Mod Slutningen af de napoleonske Krige, medens Krigstidens Glans endnu omstraalende det gamle Linieskib, var man i Færd med at sende Skibet til Ophugning. Men der rejste sig en Storm over hele England, og »Victory« blev bevaret som et nationalt Monument.

Skibet blev fortøjet i Portsmouth Havn, og har ligget her i over et Aarhundrede, indtil det nu er saa medtaget af Tidens Tand, at man for nylig maatte sætte det i Dok for at redde det. Man opdagede her, at det var umuligt at bevare Skibet, med mindre det fik en gennemgribende Reparation, og nu vil man ved offentlig Subskription indsamle Midler til en Istandsættelse og atter bringe Skibet tilbage til dets oprindelige Udseende.

Skibet er bedst kendt som Nelsons Flagskib ved Trafalgar, men »Victory«s Historie gaar langt tilbage. Skibet skuldes bygges stærkere, mere sødygtigt og med større Kampværdi end noget andet Skib; Bygmesteren var den berømte Sir *Thomas Slade*, og i Juni 1759 begyndte Arbejdet paa Chatham Værft. Skibet blev ikke bygget paa Bedding, men i en overdækket Tørdok, for at Tømmeret ikke paa nogen Maade skulde tage Skade af Vejr og Vind. Kølen var af Teak, og alle Planker af udsøgt Egetræ med Knæ af Naturtræ.

Det var ikke saa let en Sag at faa saa meget udsøgt Egetræ til et Linieskib, og Arbejdet maatte ofte standses, indtil man fik passende Tømmer samlet. Bygningen tog derfor lang Tid, men »Victory« skulde jo være en ren Undtagelse, og ikke for Maj 1765 blev Skibet sat i Vandet.

Bygningen blev af alle i England fulgt med største Interesse, enhver vidste, hvad et Linieskibs Kampværdi betød for de britiske Øer. Man glædede sig, da Skibet blev sat i Vandet, men Glæden formindskedes, da Skibet blev døbt, Tabet af det forrige »Victory« var i altfor frisk Erindring, og man tog dette for et daarligt Varsel.

Admiral *Keppel* fik Kommandoen over Skibet, og i den første Kamp, hvori »Victory« tog Del, undslap den franske Flaade; det var Skibets uheldige Navn, der var Aarsag til at Fjenden undslap, mente man, og ikke den gunstige Vind som tillod den franske Admiral at trække sig tilbage.

Derefter højste Sir *Charles Hardy* sit Flag i »Victory«, han blev afløst af Admiral *Kempenfelt* og nu forandrede »Victory«s Uheld sig til Held, da Admiralen adsplittede en stor fransk Transportflaade, eskorteret af Orlogsskibe, og kappede 15 Skibe. Senere førte »Victory« Lord *Howe's* Flag, og Skibets Held voksede, indtil Sir *John Jervis* højste sit Flag og gjorde Skibet til det ypperligste Kampskib i Verden.

Efter mange Aars god Tjeneste blev »Victory« for en Tid anvendt som Fangeskib ved Chatham, men i 1800 fik Skibet en større Reparation og udrustedes til at gaa i Søen. Da Krigen udbrød i 1803, valgte Nelson »Victory« som Flagskib, og i Slaget ved Trafalgar blev de to Navne for evigt knyttet sammen.

Nu ønsker man, at Portsmouths Admiral skal føre sit Flag om Bord i »Victory«, der for hver britisk Sømand er et synligt Billede paa Aanden i den britiske Marine og en Inspiration for gamle og unge.

Der kommer sikkert i Storbritannien tilstrækkeligt ind af Midler til Bevarelse af det gamle Skib; man tager der Pressen til Hjælp, og den britiske Presse har forstaaet, at et levende Minde om Marinens Traditioner ikke maa forgaa.

C. I. Speersneider.

MOTORSKIBETS UDVIKLING GENNEM 10 AAR

Suez Kanal Company's sidste Statistik viser den Fremgang, som Dieselmotorskibet har haft i 10 Aar fra 1912 til 1922. Den følgende Tabel viser Antallet af Motorskibe, som er passeret gennem Suez-Kanalen, deres totale Tonnage. Smaa Sejlskibe med Hjælpemotor er ikke medtaget.

1912.....	3	27.000
1913.....	6	64.000
1914.....	11	97.000
1915.....	21	135.000
1916.....	25	182.000
1917.....	16	98.000
1918.....	9	81.000
1919.....	23	347.000
1920.....	40	437.000
1921.....	45	501.000

I 1912, da de første Motorskibe begyndte at bruge Kanalen, var de tre eneste, som passerede denne, ialt 7 Gange, alle under dansk Flag. De 27.000 Tons, som de repræsenterede, var i det Aar kun en lille Brøkdel af den samlede Tonnage, som passerede igennem, thi denne var paa over 20 Mill. Tons. Fra dette Aar og til 1916 forøgedes Motorskibstonnagen stadigt.

I 1917 og 1918, det vil sige under den mest kritiske Periode af den tyske Undervandsbaads-Kampagne, gik Tallet stærkt tilbage, men til Gengæld var Fremgangen i de følgende Aar, saa meget mere bemærkelsesværdig.

Af de 45 Skibe, som passerede 108 Gange igennem Kanalen i 1921, var Østasiatisk Kompagni det Rederi i hele Verden, hvis Motorskibe passerede flest Gange igennem Kanalen, idet 14 af dem passerede 32 Gange igennem, med en total Tonnage paa 158.000 Netto Tons.

I den tiaarige Periode er Kanalen passeret af 82 danske Motorskibe, 62 britiske, 28 hollandske, 10 svenske og 7 italienske Skibe.

Man ser saaledes, at Danmark er absolut førende paa Motorskibets Omraade, idet over 43 pCt. af den samlede Motorskibsflaade, som er passeret gennem Kanalen i de 10 Aar, der er gaaet, siden Burmeister og Wain og Østasiatisk Kompagni overraskede Verden med den ny Skibstype, er dansk.

Dag for Dag vokser Motorskibstonnagen Verden over, idet der næppe gaar en Dag, uden man hører om ny Skibe, der bliver bestilte, eller at Dampere omforandres til den moderne Fremdrivning. Foruden de skandinaviske Lande synes Storbritannien og Italien at have mest Tiltro til, at Dieselmotorskibet er Fremtidens ideelle Skibstype.

Sr.

EN JULEAFTEN PAA LAPPEGRUNDEN

Torpedobaaden »Flyvefisken« laa i Helsingørs Havn Juleaftens Dag 1916, klar til at gaa ud paa Patrulje ved Lappegrundens Fyrskib. Der stod en stiv nordvestlig Kuling, som smøg sig ind om Kronborgs slanke Tinder, sendte spredte Snefnug ind over Havnen og rejste smaa, krappe Søer i Vandet, der fik Baaden til at hugge regelmæssigt blidt mod Molens Hammer.

Kokken var velforsynet med Proviant for Juleaften, og der var kommet Juletræer om Bord, eet til Officersmessen, eet til Underofficererne, eet til Fyrbøderbanjerne og eet til Forbanjerne, hvor Dæksfolkene holdt til.

Befaren, Hovednummer 9301, i daglig Tale kaldet 01, stod nede paa Forbanjerne, ifærd med at trække sine Træskostøvler paa. Derefter iførte han sig Halstørklæde, Stortrøje, Skindhue og islandske Vanter, og var endelig klar til at gaa til Rors, som det var varskoet ham.

Klokken 2,30 klatrede han op ad Lejderen til Dækket, gik op paa Broen, tændte Lanterne, tog Presenningen af Projektøren, eftersaa Kortkassen og forvissede sig iøvrigt om, at alt paa Broen var klart til den natlige Patrulje. Chefen kom paa Broen, Næstkommanderende paa Bakken, Fortøjningerne kastedes los, samtidig begyndte Skruen at bevæge sig, Skruvandets gurgledede og boblede, og Baaden gled nu sagte fremover, ud fra Bolværket, idet den med en sagte Rislen fra Bovandet skar sig gennem det kolde, graasorte Vand, og den blev fulgt af en enlig Tilskuers velmente »Glædelig Jul«.

Blæseren til det kunstige Træk til Fyrpladsen summede, og efterhaanden som Baaden gled ud gennem Havnemundingen, faldt Mørket paa. Skorstenene sendte Gnister mod den graakolde Tusmørkehimmel, medens Baaden fortsatte sin Fart videre ud gennem Løbet og rundede Kronborgpynten. Vinden friskede og peb i Mastens Wirer og den »traadløse« Luftnet, og den fik Semaforens seks Arme til at klapre monotont i deres Lejer, medens den krappe Sø, eftersom Baaden kom længere ud i Sundet, begyndte at sende smaa Hilsener i Form af Skumstænk ind over Dækket og fik den til at kaste sig i Søen, saa at den ligesom virrede med »Næsen«.

I den ophedede Kabys havde Kokken »hundetravlt«, som han udtrykte sig. Ca. 2½ Meter under Dækket gik han og smaabandede, medens Sveden løb ned over hans Ansigt; han raslede med Potter og Pander, saa Støjen kunde høres helt op paa Broen, hvor 01 stod og glædede sig til Julemaden.

Saasnart Baaden var kommet ud paa Patruljefeltet, blev 01 afløst af Korpsmatrosen, som dog forinden havde gjort Projektøren klar og sat nye Kulstænger i. Lidt kold om Næverne traskede 01 ned til Kokken i hans Kabys, hvor han et Øjeblik nød Duften af de lækre Sager, der var under Tilberedning dernede. Forbanjerne skulde have en Gaas og en And, saa der vilde jo ikke blive nogen smalle Steder, hvad Julemaden angik. — Da 01 var kommet ned paa Forbanjerne, gav han sig, sammen med nogle af sine Kammerater til at rigge Juletræet op ved at spigre det fast paa Bordkanten. Derefter blev det pyntet med Englehaar og Guirlander, og Lysene blev satte i Stagerne.

Vinden tog til, og Søen i samme Maalestok, og da Baaden for det meste laa med Stævnen op mod Søen, fik man det ret at mærke paa Forbanjerne. Snart hævdede Forskibet sig op over en Bølgetop, i næste Sekund faldt den ned i Bølgedalen, saa man næsten kunde blive løftet fra Dækket, naar man befandt sig forude. Naar Baaden skulde vende og kom tværs i Søen, væltede den sig over paa Siden, saa man maatte have noget at støtte sig til for ikke at falde omkuld.

Det havde vist været Meningen tidligere paa Dagen, at Chefen vilde have været forud for at holde en lille Tale for Mændene i Anledning af Julen, men paa Grund af det daarligere Vejr indskrænkede dette sig nu til, at han kom hen til Døren, saasnart Julelysene var blevet tændte, og, idet han kun stak Hovedet indenfor, raabte han et »Glædelig Jul, Gutter, og Velbekomme«, og inden de kunde faa Tid at raabe »I lige Maade«, var han forsvundet agterud.

Næppe var Døren knaldet i efter Chefen, før der blev Røre paa Banjerne. Gaasen skulde hentes. Gutterne fordelte sig nu, parate til at lange Julemaden fra Kabysen, hen over Fordækket og ned til Bordet, som i den Anledning var blevet forsynet med Slingregrejer og spændt saa godt fast i Dørken som muligt. Snart stod ogsaa Gaas, Rødkaal, Kartoffler og Sovs paa Bordet, varm og dampende, og den brunstege Gaas lyste omkap med de vejrbrunede Ansigter omkring Bordet.

Korpsartilleristen, den ældste paa Banjerne, skar for, hvilket dog ikke foregik uden angstfyldte Tilraab fra hans Kammerater, som spændt fulgte hans ekvilibristiske Bevægelser, naar Baaden tog en Overhaling. Det var da heller ikke hans Skyld, at det gik galt. Thi pludselig, bedst som Korpsartilleristen havde skaaret et Stykke af til 01, gav denne, som sad paa Bagbords Kistebænk, et frygteligt Vræl fra sig i samme Øjeblik som man hørte et dumt Brag, og 01, som hele Tiden havde støttet sig med begge Hænder til Bordkanten, pressede Brystet ind mod denne, og, medens Baaden tog en ualmindelig haard Krængning over til Styrbord, gav Bordet efter for Vægten af 01's kraftige Skikkelse, Stiverne i Dørken rev sig løs, og i et Virvar af Gaasesteg, Sovs, Kartoffler, Rødkaal, Senep og andre Krydderier, Knive, Gaffler, Skaffebakker, Stortrøjer, Søstøvlre, Pelshuer og Tusinde andre Beklædningsgenstande, tumlede 01 tilligemed syv andre hujende bluseklædte Gutter, deraf nogle under, andre ovenpaa Bordet, ned paa Dørken.

De stakkels Fyre, som havde siddet paa den løse Bænk midtskibs, og som havde faaet Bordet m. m. over sig, gav straks Klageraab fra sig, men disse blandede sig snart med de frygteligste Trusler om Legemsbeskadigelse mod den uheldige 01, hvis Liv, at dømme efter Truslerne, nu kun hang i en meget tynd Traad. Kun Synet af hans kampberedte, kraftige Næver, da han, først af dem alle, havde rejst sig fra den tilsolede Dørk, afholdt hans Kammerater fra at give deres vidtløftige Trusler praktiske Udslag. Da Kilderne for deres, under normale Forhold, straffbare Injurier havde udtømt sig, lykkedes det endelig 01 at faa indført nogle forklarende Sætninger i den ubehagelige Konversation. En af de svære Søminekasser, som stod paa Hylderne ovenover Skabene i Bagbords Side, havde under Baadens Tumlen i Søen løftet sig op paa den lave Slingrekant, og da Baaden senere havde taget en svær Overhaling til Styrbord, var den rutschet ud over Kanten og var efter en kort og hurtig Luftfart havnet temmelig ublidt paa 01's venstre Skulder. Først efter denne Forklaring vovede 01 at røbe sin Svaghed, idet han kun med Besvær og under store Smærter kunde bevæge sin venstre Arm, som han nu lod hænge slapt ned, og han gav nu af og til nogle klagen- de Udbrud fra sig.

Alt imedens skinnede Julegaasen frem mellem »Bulteriet« paa Dørken, og efter en omhyggelig Undersøgelse blev den med megen Vemod pure kasseret som utjenlig til Menneskeføde, idet en væltet Petroleumsdunks Indhold havde udgydt sig over den. Til stor Sorg for alle paa Banjerne maatte de lade den gaa ud til Fiskene.

Den medtagne 01 blev nu lagt paa Kistebænken, han skul-

de til Rors ved næste Afløsning, og efter at hans Kammerater havde masseret hans Skulder, kunde han atter bevæge sin Arm nogenlunde frit. — Efter en halv Times »Redningsarbejde« var Dørken saa nogenlunde blevet rensat for den sammenblandede Masse, som havde dækket den, og i en Fart blev Risengrøden hentet fra Kabysen og sat til Livs. Straks, da 01 havde sat Skaffebakken fra sig, lod der seks Glas, Tegnet til Afløsning paa Broen, og efter at han i en Fart havde iført sig sin svære Beklædning, kravlede han atter op til den kolde Post ved Roret. Korpsartilleristen fulgte lige efter, han skule have Vagt ved Projektøren og belyse alle de passerende Skibe, undersøge deres Navn og Nationalitet og notere det paa en Liste, der laa i Kortkassen.

Fra Broen og Projektørplatformen kunde man overskue Fordækket, og 01 saa den afløste Rørgænger balancere i den stærke Slingerage hen til Kabyslemmen, hvor han lagde sig paa Knæ, stak Hovedet ned igennem Lemmen og bad om Andestegen. Et Minut efter rejste han sig med en Skaffebakke, hvorpaa var anbragt en herlig, stegt And, mellem Hænderne. Et Øjeblik efter stod han med skrævende Ben for at faa Balance til Turen hen til Agterkant af Bakken, hvor Døren til Forbanjerne var. Han naaede ogsaa at tage et Par Skridt for- efter, men pludselig gjorde Baaden en stærk Krængning, denne Gang ligeledes til Styrbord, og med et Bump og et Rædselsudbrud satte han sig paa sin agterste Legemsdel ned paa Dækket, og medens han med den ene Arm krampagtigt omklamrede Skaffebakken med det dyrebare Indhold og med den anden fægtede vildt i Mørket for at faa fat i et Støttepunkt, kurede han paa nævnte Agterparti tværs over Dækket, helt ud til Stræktovene om Styrbord, hvor han endelig gav Slip paa Bakken for med begge Hænder at hage sig fast i Tovene, da begge hans Ben allerede strittede ud i det tomme Rum udenbords. Bakken med dens dejlige Indhold fortsatte sin Fart, ud over Siden, og forsvandt sluttelig i den fraadende Sø, hvorved Anden beviste, at den endnu ikke havde mistet sin Flyvefærdighed, hvilket Korpsartilleristen kynisk bemærkede til 01, idet de begge havde været tavse Vidner til Katastrofen.

Chefen havde ogsaa bemærket Begivenheden. Han stak Hovedet frem over Skjulsejlet og raabte harmfyldt ned til den arme Synder: »Hvad gaar der dog af Dem, har De ikke lært at staa fast paa et Dæk endnu?«

Synderen frigjorde sig fra Stræktovene og balancerede hen til Banjerne, hvor han, idet han kravlede ned ad Lejdere, n med Sorg i Stemmen meddelte den triste Nyhed. Inden Døren var klappet i efter ham, hørte man paa Broens høje Raab, fra Forbanjerne, som forkyndte, at Stemningen mod Synderen ikke var særlig velvillig.

Da Synderen var forsvundet fra Dækket, havde Chefen vel faaet Medlidenhed med ham, idet han bemærkede til 01: »Naah, han faar vel Julemad endda, I har vel nok levnet saa meget, at der bliver noget til sidste Hold?«

01 dukkede Hovedet og ømmede sin Skulder. Han skulde nok vogte sig for at paadrage sig Chefens Foragt ved at fortælle, at Gaasen, saavel som Anden, nok var blevet til Julemad, men for Fiskene paa Lappegrunden.

A. O. H.

JULETRÆET

HVORLEDES VI FIK DET OMBORD

I November 1877 kom jeg ombord i Barkskibet »Malvina«, tilhørende Firmaet Moses & Søn, G. Melchior; nu skulde det til St. Thomas og St. Croix.

Det var Søndag Morgen ved Ottetiden, vi kastede Fortøjningerne los ved Asiatisk Kompagnis Plads.

Slæbedamperen forlod os mellem Trekroner og Middelgrunden, Sejlene blev sat, og for en svag sydvestlig Brise stod vi Nord paa.

Da vi havde passeret Helsingør, begyndte Vinden at løje

af, gik mere vestlig med norden Strøm; vi avancerede kun meget smaat. Klokken 12 fik mit Hold Frivagt; men ved Tiden blev vi purret ud til at rebe.

Nu havde vi en af de rigtige November-Storme fra Nord; denne varede i flere Dage. Saa vidt jeg husker, var det paa 5te Dag, Vinden løjede af, og hen paa Eftermiddagen havde vi sat vore Bramsejl. Vinden var vestlig; vi var i rum Sø. En norsk Lodsbaad kom ned mod os, løb op paa Siden af os og tilbød at lodse os ind til Norge, da Vestenvinden vilde blive staaende i længere Tid, og en haard Storm vilde komme i Løbet af Natten.

Vor Kaptajn, Larsen var hans Navn, holdt paa at »holde den gaaende«, Lodsen, han sludrede bare for at gøre Forretning, var vor Kaptajns Mening.

Vi fik nogle Timer senere Vished for, at norske Lodsen talte Sandhed.

Ved Solnedgang friskede det op og vi bjergede vore Bramsejl, det blæste op til Storm og under Hundevagten rebede vi vore Merssejl.

Ved Syvtiden om Morgenen raabte Udkiggen paa Bakken »Brænding i Læ«. Vi styrtede op paa Bakken for at overtyde os om at han varskoede rigtigt. Ja, der saa vi Søen bryde mod den norske Klippekyt.

Det regnede med Tøsne, det var meget usigbart Vejr.

Vi var af Strøm og Storm i Løbet af Natten sat ind mod Norge.

I Læ, forude og agterude saa vi det høje, hvide Sprøjt fra Nordsøen, der brød mod Kysten; vi var inde i en Bugt. Vi krydsede, stavgendte hvert Øjeblik, og for hver Vending kom vi Kysten nærmere.

En Mand blev sendt op paa Foresaling for at se, om der var et Sted, hvor Søen ikke brød for haardt, for vi var alle klar over, at vi blev kastet iland.

Han kom ned og meddelte at han kunde se Mastetoppe bag Klipperne og han mente, at der var et Sted, hvor Søen ikke brød saa stærkt.

Vi var alle enige om at vi kunde ikke undgaa Stranding,

og Kaptajn Larsen mente, han vilde forsøge, at naa det Sted, hvor Søen brød mindst.

Vi brasede firkant og næsten som vi fløj ind mod Kysten mod det Punkt, hvor Nordsøen mindst væltede imod.

Tømmermanden kom med to Økser klar til at kappe Vantene hvis Masterne skulde hælde ved Stødet, naar vi kom op paa Kysten.

Det var en besynderlig Tilstand, man befandt sig i. Mine Kammerater og jeg talte senere om det. Ingen af os tænkte paa at dø, uagtet det var umuligt at komme iland, for hvor man saa hen var det sorte, stejle Klipper. Jeg mindes, jeg kun tænkte paa, »naar kommer Stødet?«

Dønningerne tog af, da vi vare Klipperne ganske nær; lidt senere var Søen næsten rolig, og vi sejlede som i en Kanal gennem en Aabning saa bred, at vi med vore firkant brasede Ræer havde vel et Par Favne fri af Klipperne paa hver Side Storraaen.

Med Et kom en Lysning forude. Kaptajnen, der befandt sig paa Bakken, raabte »Lad begge Ankere faldel« »Læg Skøderne!«

Vel ca. 50 Favne forude laa en tysk Brig. Vore Ankere tog Bund til alt Held, saa vi slap for Kollisionen med Ty-sken.

En Havnefoged eller anden Havnebetjent kom ombord til os, og af ham fik vor Kaptajn at vide, at vi var havnet i Ny Hellesund; men vi fik ogsaa noget andet at vide og det var, at Indsejlingen til Havnen var ikke den, vi var kommen igennem, men laa Nord for denne.

I lidt over en Uge laa vi her, dels for at reparere vore Sejl og dels for Vestenstormen.

En Dag var et Par af Mandskabet i Land og gaaet til Fjelds. De kom tilbage med et Grantræ, vel et Par Alen højt, som de havde »hugget« eller skaaret ud fra Fjeldet. Det pyntede paa Kahyttens Bord Juleaften 1877, som vi holdt ude paa Atlanterhavet otte Dages Sejlads fra St. Thomas, og Nytaarsmorgen stod vi ind i St. Thomas Havn med Juletræet stolt knejsende paa Nokken af Jagerbommen.

Carl G. Hansen.

EN REJSE OVER ATLANTEN MED EN NOWA SCOTIAMAND

(Fortsat)

Da Sejlene var skudt for og strakt, blev der varskoet »klar Dækket op«, og da det var besørget, tog vi fat paa at skyde Tovværket, Trosser og lignende ned af Vejen og foretage de nødvendige Surringer samt »Katning« af Ankrene. Alt imedens skændte og tordnede Styrmandene og Baadsmanden sekunderede, og det mærkelige syntes mig at være, at der var ingen som mukkede igen. Jeg for min Part kunde ikke forstaa alle de Utryk og Eder der brugtes, men at de var saftige, derom vidnede min Næse og Mund, og min Bagdel ikke at forglemme. Vi havde ikke været tilsøs en Vagt endnu, og allerede var jeg banket sort og blaa; den Behagelighed maatte min kære Landsmand, Boardingsmasteren i Amsterdam, gerne have beholdt for sig selv. Var jeg dog blevet i min lille Skonnert, vi havde det slet ikke saa galt, og vi fik i det mindste en god Kost; her sultede vi jo, og fik Klø! Men hvor var Ludvig og min anden Kammerat? Jeg var i Grunden knusende gal paa Ludvig, for det var hans Skyld det hele, og jeg vilde ønske, at han i det Skib hvor han nu befandt sig, vilde faa ligesaa mange Klø som jeg selv her.

Saaledes fløj Tankerne viden om, alt medens jeg rippede til paa Trosserne, som blev skudt ned i Kabelrummet. Nogle af Folkene, deriblandt min Landsmand Georges, gik endnu i fuld Puds, enkelte endog med Kravetøj og stiv Hat, der var ingen smalle Steder.

Der fandtes ingen Skibskister i Lukafet, og der hang heller intet Tøj paa Skodterne, — jeg kom derfor hurtigt til det Resultat, at de havde ikke mere end det, de gik og stod i.

Heldigvis for mit Vedkommende havde jeg faaet et Par Sæt Arbejdstøj med, — ogsaa Olietøj, — saa jeg var i den Retning vel egentlig ikke daarligst stillet. Der kan nu imidlertid i de fleste store Skibe købes Tøj ombord (Slankisten), men det skal selvfølgelig betales med ganske ublu Priser.

Da der blev slaaet 8 Glas, blev Vagten sat. Jeg kom paa 2den Styrmands Vagt sammen med Georges, hvilket var mig en stor Trøst. Han talte Sproget flydende, var en rask Gut, og en saadan Mand var nok værd at være gode Venner med.

Desværre havde jeg mod Slutningen af Vagten den Ære, at gøre Bekendtskab med Baadsmandens Støvlesnuder; men den værste der blev langet ud den Dag, saa jeg en lille Tysker blive trakteret med. 2den Styrmand sendte ham nemlig en Kufnagle lige mellem Øjnene, saa Partiet der omkring hovnede op og blev blodunderløbent, saa at han var ganske ukendelig. Da vi satte store Bramsejl, stod en Nordmand og »sang ud«, der blev varskoet »well« fra Agter, og da han ikke stoppede med sin Opsang hurtigt nok, langede 2den Styrmand ham en paa Munden, idet han brølte h... K... dit Stinkdyr!

For nu at blive rigtig gode Venner med Georges, forærede jeg ham et Par Bukser og en Busseronne, som han var meget taknemlig for, og han lovede mig endnu en Gang al den Støtte han kunde yde mig.

Han havde selv tidligere sejlet som Baadsmand i store Nowa Scotiaskibe, og var derfor gammel kendt med Rumlen, — der er ingen Forskel, sagde han. Officererne er nogle rene Bødler og professionelle Slagsbrødre, og der er ikke langt til Revolveren, — men Mandskabet er ogsaa det værste Udsbud og Bærme man kan tænke sig, der findes heller ikke her ombord en ærlig Sømand, — Ros, alt sammen, og saadan er det i alle Nowascotiamænd, ordentlige Søfolk søger dem ikke, men derimod Banditter og Drukkenboldte, det er dem Boardingsmasteren driver sin Gchäft med, og vi har denne Gang været mellem de heldige.

Jeg for min Part er nu ellers for gammel en Rotte til at jeg skulde lade mig narre med paa den Galej, men jeg havde en 3 Dages Kæfert, og var først mig selv bevidst, da ham det lange Spektakel til 3die Styrmand tordene os til, men det gaar nok alt sammen; vil Vinden bare holde sig østlig, kan vi snart løbe over.

Georges blev sammen med en anden af Vagtholdet udtaget til fast Rorgænger, de to styrede skiftevis hele Vagten. Naar han havde sin Rortørn om Natten, stod jeg ligefrem og ventede med Længsel paa, at han skulde

komme ned igen, jeg folte mig htl tryk naar han var ved min Side.

Der gik nogle Etmaal, uden at der passerede noget af Vigtighed. Vinden var god, vi styrede vor Kurs, passerede »Landsend«, stod Kanalen ud, og styrede Vest over.

En Eftermiddag blev Georges og jeg sat i Arbejde med at stroppe nogle Blokke ind, og vi luskede forefter helt hen under Bakken, der var vi jo saa meget desbedre af Vejen.

Medens vi var i Gang hermed, kom en ung Tysker hen til os klagede over stærke Smærter i Bryst og Mave, han var saa syg, at han daarlig kunde trække Vejret.

»Gaa hen agter og meld dig syg, saa kommer du paa Hospitalet, vi har jo Hospital her ombord,« sagde Georges. »Jeg tør ikke, og jeg kan heller ikke gøre mig rigtig forstaaelig,« svarede Tyskeren. — »Skidt med det; gaa du nu bare.« —

Han gik ogsaa agter efter og traf ved Agterkanten af Ruffet 2den Styrmand. Stymperen begyndte at klage sig, og forsøgte at gøre forstaaeligt, at han var syg. »Lad mig se,« sagde Skurken, »luk dit Gab op«, og da Richard (det hed Tyskeren) ikke forstod ham, greb han med begge sine Hænder fast om Halsen, satte sine Tømmelfingre op under Hagen, og tvang Richards Ho-

Det muntre Hjørne.

Kaproning mellem Stb. og Bagb. Redningsbaad. — Værnepligtig Jokumsen faar en „Ugle“.

ved saa langt tilbage, at det var mærkeligt, at han ikke knækkede Nakken paa ham, tog derefter fat og spyttede en stor Skraa ind i Halsen paa ham, hvorefter han drejede ham rundt, og gav ham et voldsomt Spark i Bagdelen, medens han brølede »saa, nu har du været hos Doktoren, og dersom du melder dig syg en Gang til, skal jeg knuse hvert Lem i din syndige Krop.«

Richard stod et Øjeblik og dinglede frem og tilbage, og da han ikke kom hurtig nok afsted, snuppede Skurken en Pøs Vand, som Kokken havde staaende paa Storlugen, og smækkede den over Hovedet paa ham, medens han op slog en onskabsfuld og skrallende Latter.

Richard kom hulkende hen til os vilde beklage sig; det saa 2den Styrmand, og i et Par Spring var han inde paa Livet af ham, slog ham nogle Gange i Ansigtet, saa han faldt om paa Dækket, og da han forsøgte at rejse sig, sparkede han ham.

Richard laa nu ganske fladt hen ad Dækket. »Naa, saa du spiller død Mand, — jeg skal goddam snart faa pustet Liv i dig.«

Jeg sprang hen til Richard: »Rejs dig, lad mig hjælpe dig«. — »Jeg kan ikke,« stønnede han, og i det samme kom Styrmanden med nok en Pøs Vand, og havde allerede løftet den i Højde med Hovedet for at sende den med saameget des større Kraft, men nu blev det Georges for meget: med et Slag sendte han Pøsen ud

af Haanden paa Styrmanden medens han tordnede: »Holdt, din forbandede Skurk, vil du slaa, well — slaa saa paa en Mand der kan forsvare sig, og ikke paa en Stymper, som han der ligger.«

»Hvad siger du, din skeløjede Dreng (cocheyed boy).« »Jeg skal,« fortsatte han, medens han snuppede en Kufnagle, »partere og knuse din fladskallede Pande i Stumper og Stykker,« og alt medens han udstødte de forfærdeligste Trudsler, røg han løs paa Georges og var allerede begyndt at lange ud.

Georges var ham imidlertid for hurtig i Bevægelserne, han afparrerede den første Salve, hvorefter han snuppede Fyren om Livet, løftede ham op, saa Bene dinglede i Luften, og sendte ham baglænds ned paa Dækket med et Dron, saa jeg troede, han var gaaet lukt gennem Dækket.

Ved Spektaklet kom 3die Styrmand og Baadsmanden til. Georges sprang op og lod Styrmanden rejse sig. Han var aldeles rasende og vilde gaa løs paa Georges igen, men denne stillede sig rolig op til Forsvar, klar til at tage mod ham, og bød ham »komme an«.

Styrmanden betænkte sig et Øjeblik, løb derefter agter efter sin Revolver, og truede med, at vilde skyde Georges ned som en Hund.

A. H.

(Fortsættes).

MELCHORS anerkjendte
THE Specialiteter:

Masagama 6½ Kr. pr. ½ kg

Ceylon Or Peccor 5 „ —

M G M. 3½ „ —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 7500

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Drik

BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frugt- og Grønthandel,

Jærggade 25. Tlf. Nora 2378

Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens

Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. — Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.

Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde

PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y

Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

Champagne

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.

Vimmelskafte 38.

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

E. Hansens Fiskehalle

Holmbladsgade 15

Levende Fangst tilføres daglig.

Leverandør til Marinen.

Tlf. Amager 1262 x

Tlf. Amager 1262 x

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen

Vimmelskafte 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eff.

St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk

at købe Deres Kolonial, Dellikatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Kbnfekt, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser

Tlf. Nora 625 y. Læssøgade 15

Grundl. 1878

Leverandør til Marinen

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel

Skindergade 14. Tlf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S

Cigarer og Cigaretter

er de mest velsmagende.